

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 września 2011 roku powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 643,14 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 4 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 roku zawieszono postępowanie na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. i podjęto z udziałem ogólnego następcy prawnego pozwanej – Towarzystwa (...) S.A. w W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lipca 2008 roku w należącym do B. N. lokalu nr (...), położonym przy ulicy (...) w I. doszło do przecieku wody z nieszczelnego dachu budynku, wskutek czego nastąpiło zalanie i uszkodzenie sufitu w przedpokoju, kuchni, łazience i pokoju.

(dowód: potwierdzenie przyczyny powstania szkody zalaniowej – k. 28; druk zgłoszenia szkody majątkowej – k. 29-30; zeznania świadka B. N. – k. 42-43 akta I Cps 50/12 Sądu Rejonowego w Inowrocławiu)

Zarządcą nieruchomości znajdującej się przy ulicy (...) w I. była wspólnota mieszkaniowa posiadająca w okresie od dnia 16 maja 2008 roku do dnia 15 maja 2009 roku zawartą z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody osobowe i rzeczowe wyrządzone osobie trzeciej czynem niedozwolonym, w tym również za szkody wyrządzone członkom wspólnoty mieszkaniowej.

(dowód: okoliczność niesporna; polisa OC – k. 23; oświadczenie wspólnoty mieszkaniowej z dnia 15 lutego 2011 roku – k. 24)

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., na podstawie łączącej ją z poszkodowanym B. N. umowy ubezpieczenia mieszkania (ubezpieczenie standard), wypłaciła w dniu 27 sierpnia 2008 roku kwotę 643,14 złotych tytułem odszkodowania.

(dowód: okoliczność bezsporna; zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania z dobrowolnego ubezpieczenia, k. 22; potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego – k. 31-32; zeznania świadka B. N. – k. 42-43 akta I Cps 50/12 Sądu Rejonowego w Inowrocławiu)

Wysokość odszkodowania została ustalona w oparciu o sporządzony w toku postępowania likwidacyjnego kosztorys uwzględniający ilość robót oraz cenę jednostkową za te roboty. Kosztorys ten mając na uwadze wysokość przyjętych narzutów, cen jednostkowych i wyleczenia łącznej wartości został sporządzony w sposób prawidłowy.

(dowód: kosztorys szkody – k. 25-26; kosztorys uproszczony – k. 27; opinia pisemna biegłego sądowego W. K. – 156-163; ustne wyjaśnienia biegłego W. K. na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2014 roku)

Pismem z dnia 27 czerwca 2011 roku (wysłanym listem poleconym w dniu 30 czerwca 2011 roku) (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wezwała (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty tytułem regresu kwoty 643,14 złotych.

(dowód: pismo z dnia 27 czerwca 2011 roku wraz z potwierdzeniem nadania - k. 19-21)

Pismem z dnia 13 lipca 2011 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. odmówiła wypłaty odszkodowania.

(dowód: pismo z dnia 13 lipca 2011 roku – k. 67)

Na podstawie art. 494 § 1 k.s.h. Towarzystwo (...) S.A. w W. wstąpiła z dniem 28 grudnia 2012 roku we wszystkie prawa i obowiązki spółki (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W..

(dowód: odpis pełny KRS – k. 125-135)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na okolicznościach przyznanych przez drugą stronę, dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, zeznaniach świadka B. N. oraz opinii biegłego sądowego W. K..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art.3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Stosownie do treści przepisu art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie zaś z brzmieniem art. 828 § 1 i 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli ubezpieczyciel pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła od pozwanej - jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody - zapłaty kwoty 643,14 złotych tytułem zwrotu wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania.

W toku procesu pomiędzy stronami niesporny był fakt zaistnienia szkody w postaci zalania należącego do B. N. lokalu nr (...), położonego przy ulicy (...) w I.. Pozwana nie kwestionowała również, że zarządcą nieruchomości była wspólnota mieszkaniowa, która w chwili zaistnienia szkody posiadała u niej polisę odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone osobie trzeciej czynem niedozwolonym. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka B. N., oraz polisie OC (k. 23). Pozwana nie kwestionowała także, że powódka na podstawie łączącej ją z poszkodowanym umowy ubezpieczenia wypłaciła kwotę 643,14 złotych tytułem odszkodowania. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka B. N. oraz zawiadomieniu o przyznaniu odszkodowania (k. 22).

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa podniosła dwa zarzuty: nie udowodnienie winy wspólnoty mieszkaniowej oraz zarzut przedawnienia roszczenia.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu przedawnienia roszczenia należy wskazać, że zgodnie z art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, co - w myśl § 2 tego przepisu wywiera taki skutek, iż po upływie terminu przedawnienia ten przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Z kolei zgodnie z art. 819 § 1 k.c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia (art. 819 § 4 k.c.).

W przedmiotowej sprawie do szkody doszło w dniu 20 lipca 2008 roku. Pismem z dnia 27 czerwca 2011 roku (wysłanym przesyłką poleconą w dniu 30 czerwca 2008 roku) powódka zgłosiła roszczenie pozwanej. Pismo to zostało doręczone najpóźniej w dniu 13 lipca 2011 roku albowiem w dacie tej pozwana sporządziła odpowiedź odmawiającą świadczenia (k. 67). W związku z tym w dniu 13 lipca 2011 roku doszło do przerwania biegu przedawnienia, który zaczął biec na nowo. Ponieważ powództwo zostało wytoczone w dniu 21 września 2011 roku, termin przedawnienia nie upłynął.

W ocenie Sądu powódka udowodniła winę wspólnoty mieszkaniowej. Odpowiedzialność wspólnoty mieszkaniowej za szkodę opiera się na treści art. 17 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (Dz. U. Nr 85, poz. 388 ze zm.), zgodnie z którym za zobowiązania dotyczące nieruchomości wspólnej odpowiada wspólnota mieszkaniowa bez ograniczeń, a każdy właściciel lokalu - w części odpowiadającej jego udziałowi w tej nieruchomości. W przedmiotowej sprawie z zeznań świadka B. N. wynika, że przyczyną zalania była nieszczelność dachu. Ponadto świadek wskazał, że po zgłoszeniu zalania, doszło do remontu dachu mającego wykluczyć podobne szkody w przyszłości. Dach budynku stanowi część wspólną nieruchomości, za której właściwe utrzymanie odpowiada wspólnota mieszkaniowa. Należy przy tym podkreślić, że wspólnota mieszkaniowa nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wskazując w potwierdzeniu przyczyny powstania szkody zalaniowej, że wynikała ona z przeciekającego dachu (k. 28) i wskazując, że roszczenia należy zgłaszać do jej ubezpieczyciela (k. 24).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana nie zakwestionowała wysokości szkody. Ponadto wysokość szkody została wykazana dokumentem prywatnym w postaci kosztorysu naprawy (k. 25-27), który został przez biegłego oceniony jako prawidłowy (uwzględniając ilość robót oraz cenę jednostkową za te roboty). Biegły nie mógł sporządzić własnego kosztorysu z uwagi wpływ czasu oraz wykonane prace remontowe. Należy ponadto wskazać, że kwota 643,14 złotych stanowi również odpowiednie odszkodowanie w rozumieniu art. 322 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, uzasadnione było żądanie zasądzenia należności głównej.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powódka wezwała pozwaną do spełnienia świadczenia pismem z dnia 27 czerwca 2011 roku wyznaczając 30-dniowy termin na spełnienie świadczenia. Powódka nie złożyła dowodu doręczenia tego pisma, stąd należało przyjąć, że pismo to zostało doręczone najpóźniej w dniu 13 lipca 2011 roku, gdy pozwana sporządziła pismo stanowiące odpowiedź na wezwanie do zapłaty (k. 67). W związku z tym 30 - dniowy termin upłynął z dniem 12 sierpnia 2011 roku, a odsetki są należne od dnia 13 sierpnia 2011 roku.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie wyżej powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie I i II wyroku.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powódki – wygrywającej sprawę - poniesione przez nią w toku procesu koszty procesu w postaci: opłaty od pozwu w wysokości 33 zł, kosztów zastępstwa strony przez profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 180 zł, ustalonych na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) /Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm./, kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz wydatków na opinię biegłego w kwocie 295,50 złotych.